

ТАМО ГДЕ ЋЕ БИТИ РОЂЕНА ОДЛУЧУЈУЋА ПОБУНА ПРОТИВ „МОДЕРНОГ СВЕТА”

Радник као ратник државе

У самоуправном социјализму деградиран благонаклоним ставом према нераду и поткрадању државне имовине, потом отворено издан, данас крвнички дављен омчом бруталног капитализма, Радник немо зури у стварност коју граде пропалице, лопови и кукавице свих нација, раса и професија. Отераном у подземље, отрованом електронским сурогатима емоција, у њему ова агонија акумулира несагледиву и непредвидљиву енергију. Шта би та неосновано потцењена енергија, зачета у бетонској материци света, могла донети кад једном у овој технократској утопији зазвони за буђење?

Пише: Владимир Трифуновић

„Боље бити бандит него буржуј.”

Ернст Јингер

У данашњем српском политичком животу учествују сви: инжењери, интелектуалци, шизофреници, жене, бирократе, шпијуни, педери и многи други. Само нема представника једне духовно-интересне заједнице – **радника**. Иако се у самоуправном, социјалистичком експерименту подразумевало да радници имају власт, јасно је да никад није било тако. Чак је и сама суштина радника деградирана благонаклоним ставом према нераду и поткрадању државне имовине. Данас је ова деградација само променила облик. Презрив и изненађен поглед старије госпође у бунди, када је у градском аутобусу поред ње сео радник, говори довољно о тој појави. Прљав, са чворноватим шакама, белим од креча, у некада плавом оделу, сад већ поцепаном, свестан погледа, *овај ратник државе ломи својом појавом оптичку илузију постисторије да је све око нас настало искључиво новцем, политичком моћи, роботима, компјутерима и преко технократа у белим мантилима*

.

Мануелни рад је не само срамота, већ је и пажљиво скриван од наших погледа. Одавно се на киклопском оку телевизора и монитора, као доносиоцима једино прихватљивих призора реалности, не може видети како у дубинама и полумраку фабрика и рудника хиљаде незнатих и презрених трансформишу сирову материју у смислене облике. Из хаоса стварају ред. Као што се и вековима пре њих радило, они се боре са инертном супстанцом природе, ломећи кости планинама и сисајући црну крв из дубина земље. Издан од дегенерисаног социјализма, удављен омчом перфидног капитализма, Радник немо зури у стварност коју граде пропалице, лопови и кукавице свих нација, раса и професија. Отераном у подземље, отрованом електронским сурогатима емоција, у њему ова агонија акумулира енергију. Енергију која би могла букнути у ужасном буђењу Титана или *Трећег Империјалног Хероја*, како је радника назвао Ернст Никиш.

Такав Радник је централна фигура политичких, уметничких и филозофских трендова и идеја које се могу објединити једним термином – *Конзервативна револуција*. Радник, као херој те револуције, налази се у самом средишту технократског, бездушног механизма, и самом својом суштином представља семе уништења тог механизма. Овај номад асфалта устаје са сунцем (које многи више и не виде) и води свакодневну борбу са материјом, што је једино могуће поседовањем воље (коју многи више немају) и тако постаје способан да јасно поима профану стварност. И поред дегенерације модерног света, Радник има

способност перцепције непокретног Пола, кристално хладне објективности, где Традиција и Дух нису нешто старо и превазиђено, већ вечно и непромењиво. Из тог разлога, ове можда грубе и темпераментне људе не може да превари демагогија социјал-демократа. Њих може да додирне једино неумитно уздизање национализма, јер једино ту могу да осете страствену, чврсту и меланхоличну силу нације, као заједничке судбине људи везаних истим језиком и истом вером.

Негде изнад, несвесни подземне драме, плутократе, интелектуалци и трговци, уживају у плодовима добровољне жртве Радника. Ти паразити, дезертери из националне судбине, нису свесни акумулације одлучности и духа која се одвија у бетонској материци. Енергија велике победе се сакупља у „Тоталној мобилизацији”, како је Ернст Јингер назвао опште буђење нације ради изградње нове цивилизације, у којој Радник и Сељак носе пламен Националне Револуције рођене из амбиса модерног, отуђеног света.

Истинске Револуције.

Последње Револуције. <